

PREGÓ REALITZAT PER L'ESCRITORA M. ÀNGELS ANGLADA, EN LA FESTA MAJOR DE L'ANY PASSAT

Amics i veïns de Creixell: les meves primeres paraules han de ser, simplement, l'expressió del meu desig d'un bon dia de festa per a tothom. Tot seguit us vull dir que no sóc gaire amant dels llargs discursos ni pregons; aquest, doncs, tindrà si més no una qualitat: serà curt.

Haig de dir-vos que quan el doctor Carles Frigola em va suggerir de participar en la vostra festa, vaig acceptar per raons de coneixença amical; potser també pel record que tenia d'una agradable visita a Creixell i a la Font de les Curculles amb el meu marit, fa molts anys; era abans de la primavera i el prat que envolta la font era tot florit de violes. Em pensava que no tenia cap més relació amb el vostre bell veïnat.

Aquest estiu, però, tot remenant els vells papers de l'arxiu de Can Geli de Vilamacolum, la nostra casa pairal, he trobat diversos testimonis antics d'una certa relació entre els dos pobles; un pagès de Creixell tenia una finca a Vilamacolum, i també el comte de Creixell era propietari agrícola del mateix poble, i així consta en documents dels segles XVII i XVIII.

Aquest fet em servirà, doncs, de pretext per parlar-vos d'un dels Comtes de

Creixell, Joan de Sagarriga i Queralt, de Vera i de Reart, personatge prou interessant i molt més desconegut que el medieval i famós Dalmau de Creixell. D'aquest darrer, tots n'heu sentit parlar, poc o molt, i segurament coneixeu la fama del seu coratge i dels seus serveis honorables als seus senyors, els reis Pere I i Jaume I de Catalunya-Aragó. En canvi, Joan de Creixell és més ignorat d'allò que caldria esperar pels seus mèrits culturals.

El personatge que ens ocupa formà part d'una famosa Acadèmia, amb seu a Barcelona, que ha arribat des del 1700 fins als nostres dies, encara que ha canviat de nom. Des de l'any 1700 data de la seva fundació, fins al 1703, es digué "Acadèmia Desconfiada". Després

